

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Nedelciuc împotriva Ludmillei Ciubida, intervenient accesoriu Sergiu Garștea și executorul judecătoresc Nicolae Pașa privind anularea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, anularea încheierii executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr.019-3302/17 și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 01 decembrie 2017, Adrian Nedelciuc, prin intermediul avocatului Andrian Cotună a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmillei Ciubida, intervenient accesoriu Sergiu Garștea și executorul judecătoresc Nicolae Pașa privind anularea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, anularea încheierii executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019-3302/17 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 10 martie 2016, între Sergiu Garștea în calitate de vânzător și Adrian Nedelciuc în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, fapt confirmat prin recipisa din 10 martie 2016. Părțile au stabilit prețul de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport în sumă de 3900 euro. Sergiu Garștea a indicat în recipisă că banii i-a primit și nu are pretenții față de cumpărător, totodată asigurându-l că automobilul nu este gajat, sechestrat și nu se află în căutare.

Faptul că bunul mobil nu avea vicii juridice a fost verificat de către Adrian Nedelciuc la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, prin consultarea Registrului de Stat al Transporturilor.

Tot la 10 martie 2016 a fost întocmită procura autentificată de către notarul public Golubciuc-Speianu Ala, sub numărul 1439, potrivit căreia Sergiu Garștea a

încredințat lui Adrian Nedelciuc împuternicirea de a încheia acte juridice (să vândă, să schimbe, să dea în locațiune, să încheie contracte de comodat, mandat), referitor la mijlocul de transport „Mitsubishi Galant”, n/î XXX.

La 22 noiembrie 2017 Adrian Nedelciuc a identificat un cumpărător al mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, însă când s-au deplasat la oficiul teritorial al I.P. „Agenția Servicii Publice” în vederea consultării Registrului de Stat al Transporturilor referitor la faptul că mijlocul de transport supus ofertei de vânzare este lipsit de careva interdicții/grevări, a constatat că mijlocul de transport este anunțat în căutare, în baza încheierii executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019-3302/17 din 16 august 2017, temeiul aplicării fiind urmărirea bunurilor debitorului Garștea Sergiu, fostului proprietar al mijlocului de transport în litigiu.

În aceeași zi, Nedelciuc Adrian s-a adresat către executorul judecătoresc Pașa Nicolae cu cerere prin care a solicitat ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu în partea în care acestea au fost aplicate asupra mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, cât și anularea încheierii în baza căreia a fost anunțat în căutare mijlocul de transport. Executorul judecătoresc a indicat că se află în imposibilitate de a satisface cererea de ridicare a sechestrului în lipsa acordului expres a creditorului Ciubida Ludmila.

A menționat că dînsul nu are acces la materialele procedurii de executare intentate de executorul judecătoresc Nicolae Pașa, așa cum nu este parte a procedurii de executare.

Prin măsurile de asigurare a executării documentului executoriu aplicate asupra mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX de către executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la cererea creditorului Ciubida Ludmila, i se încalcă dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport.

A solicitat reclamantul anularea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu în partea în care acestea au fost aplicare asupra mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, numărul caroseriei XXX; anularea încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr.019-3302/17 din 16 august 2017 prin care a fost anunțat în căutare mijlocul de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, numărul caroseriei XXX; încasarea cheltuielilor de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 de lei.

Prin hotărârea din 22 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Adrian Nedelciuc.

S-a anulat măsurile de asigurare a executării documentului executoriu în partea în care acestea au fost aplicate asupra mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, numărul caroseriei XXX.

S-a anulat încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr. 019-3302/17 din 16 august 2017, prin care a fost anunțat în căutare mijlocul de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î LLA 140, numărul caroseriei XXX.

S-a încasat de la Ludmila Ciubida în beneficiul lui Adrian Nedelciuc, cheltuielile de judecată în mărime de 1600 de lei, compuse din taxa în mărime de 100 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 de lei.

În rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a constatat că recipisa din 10 martie 2016 și procura autentificată notarial la 10 martie 2016 reprezintă actele în baza cărora

Adrian Nedelciuc deține dreptul de proprietate asupra automobilului „Mitsubishi Galant”, n/î XXX. Acest drept a fost căpătat anterior emiterii hotărîrii judecătorești privind încasarea datoriei și încheierii executorului judecătoresc Nicolae Pașa privind anunțarea automobilului „Mitsubishi Galant”, n/î XXX în căutare, în vederea asigurării executării documentului executoriu de către Sergiu Garștea față de creditorul Ludmila Ciubida.

Instanța a concluzionat că deoarece Adrian Nedelciuc a dobândit bunurile grevate de drepturile reale existente la momentul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, a altor sechestre și interdicții, se constată că este îndreptățit să solicite instanței de judecată să emită o hotărîre de încetare și anulare a sechestrelor, interdicțiilor, deținînd dovada că vânzarea a fost efectuată cu respectarea prevederilor legale.

Prin aplicarea sechestrului pe automobilul „Mitsubishi Galant”, n/î XXX și prin menținerea în continuare a sechestrului asupra bunului mobil întru executarea documentului executoriu s-ar încălca dreptul de proprietate a lui Adrian Nedelciuc.

Instanța a considerat că suma de 3000 lei solicitată de reclamant cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică este exagerată, fiind dispusă încasarea sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Veaceslav Cazacu, în interesele Ludmillei Ciubida, s-a casat hotărîrea din 22 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a emis o hotărîre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Nedelciuc.

S-a încasat de la Adrian Nedelciuc în beneficiul Ludmillei Ciubida cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 75 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii cu referire la pretențiile acțiunii și a adoptat o soluție bazată pe o interpretare eronată a legii și o apreciere eronată a probelor administrate în acest sens. Normele de drept material au fost aplicate eronată, iar concluziile expuse în hotărîrea instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Colegiul a conchis că proprietar al automobilului este Sergiu Garștea, un careva act translativ de proprietate, ultimul nu a încheiat cu Adrian Nedelciuc, doar o procură care îi conferă anumite drepturi, iar măsurile de asigurare a executării au fost aplicate în mod legal. Eliberarea procurii conferă o multitudine de drepturi asupra unui bun, însă toate aceste drepturi sunt exercitate de reprezentant din numele reprezentantului și nu în nume propriu.

Colegiul a menționat că așa cum nu s-a probat dreptul de proprietate a lui Adrian Nedelciuc asupra mijlocului de transport de model „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, pretențiile formulate în scopul neîngrădirii dreptului său își pierd suportul de fapt și de drept, acestea urmînd a fi respinse. Or, prin pretențiile formulate se urmărește apărarea dreptului de proprietate, care poate fi exercitată doar de către proprietar.

Astfel, recipisa invocată de Adrian Nedelciuc nu poate confirma dobândirea dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, deoarece legea prevede expres modalitățile de dobândire a dreptului de proprietate asupra automobilelor, acesta inclusiv urmînd a fi supus înregistrării de stat.

La 30 ianuarie 2019 Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, a declarat recurs solicitând casarea deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea fără modificări a hotărârii din 22 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 Cod de procedură civilă, și anume de către instanța de apel au fost încălcate normele de drept material prin interpretarea în mod eronat a legii cât și prin aplicarea unor norme de drept material care nu trebuiau a fi aplicate; aprecierea probelor a fost arbitrară; erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei, cât și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În motivarea recursului a indicat că dobândirea dreptului de proprietate de către Adrian Nedelciuc a mijlocului de transport „Mitsubishi Galant”, n/î XXX, se confirmă prin recipisa eliberată de fostul proprietar Sergiu Garștea, procură și prin predarea bunului mobil, cât și a certificatului de înmatriculare, pe când Ludmila Ciubida și executorul judecătoresc Nicolae Pașa invocă faptul că dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport se naște doar din momentul notării unui eventual drept în Registrul de stat al transporturilor, efectiv fiind invocate aceleași principii ca și în cazul bunurilor imobile. La fel și instanța de apel în decizia sa a invocat că art. 321 alin. (1) Cod civil, condiționează dobândirea dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile dacă legea ori contractul nu prevede altfel, respectiv Hotărârea Guvernului nr.1047 din 08 noiembrie 1999 statuează ceea ce legea prevede altfel.

Consideră poziția instanței de apel ca fiind o ignorare nejustificată a legislației civile și a Constituției Republicii Moldova, în contextul în care se indică că „regimul juridic” al bunului mobil, mijlocul de transport este reglementat prin prevederile unei hotărâri de Guvern și că această hotărâre are statutul de „lege” și poate contraveni legii organice, cât și poate institui „excepții” care se instituie doar prin „lege”.

În motivarea faptului că Adrian Nedelciuc este proprietarul mijlocului de transport însăși art.321 alin. (1) Cod civil prevede că dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Predarea bunului mobil de către fostul proprietar, debitorul Sergiu Garștea către Adrian Nedelciuc se confirmă prin faptul că Adrian Nedelciuc deține mijlocul de transport în posesie, inclusiv certificatul de înmatriculare; Sergiu Garștea i-a eliberat lui Adrian Nedelciuc o recipisă în care expres a indicat faptul vânzării mijlocului de transport, fiind identificate absolut toate elementele unui contract de vânzare-cumpărare și anume părțile, obiectul, prețul; s-a întocmit procura nr.1439 din 10 martie 2016 care atestă inclusiv faptul că Sergiu Garștea i-a transmis toate atributele dreptului de proprietate asupra bunului mobil, drepturi expres indicate; fiind parte la proces Sergiu Garștea nu a contestat faptul vânzării, cât și nu a fost anulată recipisa, nici procura din 10 martie 2016; la momentul efectuării vânzării, bunul mobil era liber de careva sechestre și nu erau prezente careva condiții juridice care să afecteze voința liber exprimată a părților.

A indicat că Registrul de Stat al Transporturilor ține doar evidența drepturilor, având prioritate față de informația din Registrul actelor și operațiunile juridice primare or, astfel se ține evidența unor drepturi care s-au născut anterior înregistrării

în Registrul, și nefiind vorba de nașterea dreptului de proprietate odată cu înregistrarea.

A specificat că, instanța de apel a invocat că nu a fost încheiat un careva act juridic translativ de proprietate, nici un contract de vânzare-cumpărare. Astfel, instanța de apel a apreciat arbitrar probele în contextul în care nu a constatat că prin recipisa din 10 martie 2016 se confirmă faptul încheierii contractului de vânzare-cumpărare. Totodată mijlocul de transport în cauză este un bun mobil, fiind pasibil de efectuat înstrăinarea acestuia prin încheierea unui contract de vânzare-cumpărare în formă verbală, cu condiția eliberării de către proprietar a unui înscris confirmativ pentru a fi posibil de realizat fără careva impedimente sarcina probei.

Consideră că erorile comise de instanța de apel au dus la soluționarea greșită a cauzei, cât și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în contextul în care s-a negat dreptul lui Adrian Nedelciuc la protecția proprietății, cât și la un proces echitabil, fiind casată o hotărâre legală și întemeiată a instanței de fond în consecința unei aplicări eronate a legii materiale și a aprecierii arbitrare a probelor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Recursul împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, declarat de către Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, la 30 ianuarie 2019, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a

probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Adrian Nedelciuc, reprezentat de avocatul Andrian Cotună.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh